

A Kommune

Sagsnr.
2012-03555

Doknr.
91130

Dato
28-08-2013

A Kommunes klage til Fordelingsnævnet over B Kommunes manglende fordeling af kommunal andel af selskabsskat for Selskab 1 (S1), moder selskab 2 (S2), for indkomståret 2009

Sagens baggrund

A Kommune har ved brev af 30. juni 2011 klaget til Fordelingsnævnet over B Kommunes manglende fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten for S1, moder S2, for indkomståret 2009.

Anledningen til klagen er, at B Kommune i brev af 11. april 2011 har meddelt A Kommune, at der ikke vil ske fordeling for selskabet til A Kommune med begrundelsen, at virksomheden er beskæftiget med transport af gods på land, og at virksomheden således ikke drives i A Kommune, jf. kommuneskatteloven § 10, stk. 3.

S1 er en transport- og logistikvirksomhed, der beskæftiger sig med distributions-, transport- og lagervirksomhed. I afdelingen, beliggende på adressen i C, som ligger i A Kommune, drives et lagerhotel. Aktiviteten består i modtagelse af varer, opbevaring af varer, ompakning af varer, modtagelse af ordrer og pakning af ordrer til forsendelse, koordinering med transportafdelingen i D omkring afhentning og levering af varer. På adressen i C, A Kommune, er der en administrativ funktion, som alene tager sig af ovenstående opgaver. Al anden administration – løn, fakturering, bogholderi, IT, HR, salg m.m. varetages fra hovedkontoret i D, B Kommune.

Kommunernes påstande og argumentationer

B Kommunes påstand er, at der ikke skal ske fordeling til A Kommune.

Til støtte for sin påstand har B Kommune anført:

- at hovedbeskæftigelsen er transport af gods på land.
- at oprettelse og drift af lagerhoteller m.v., ikke er aktiviteter, der adskiller sig fra sædvanlig transportvirksomhed, men derimod er en naturlig følgevirkning til udvidelse af aktiviteterne i forbindelse med transportvirksomheden.
- at formålet med transportreglen, ifølge tidligere sager i Fordelingsnævnet, er, at hjemstedskommunen normalt vil være fritaget fra at foretage en konkret bedømmelse af virksomhedens aktiviteter i andre kommuner.

- at aktiviteterne i forbindelse med lagerhotellet er en integreret del af transportvirksomheden og ikke udgør et væsentligt element, hverken økonomisk eller beskæftigelsesmæssigt, i forhold til transport af gods på land i selskabet S1.
- at S1 er omfattet af undtagelsesreglen i kommuneskattelovens § 10, stk. 3, 2. pkt., og at der ikke skal ske fordeling af selskabsskatten til øvrige kommuner, henset til lovteksten og tidligere afgørelser.

A Kommunes påstand er, at kommunen med urette er blevet holdt uden for fordelingen af kommunal andel af selskabsskat for indkomståret 2009 for selskabet.

Til støtte for sin påstand har A kommune anført:

- at selskabet S1 driver virksomhed i kommunen.
- at virksomhedens aktiviteter i A Kommune er lagerhotel med dertil hørende funktioner og ikke transport af gods.
- at S1 oplyser, at lagerhotellet er et selvstændigt element, som således er helt uafhængig af, hvorvidt S1 desuden er et transportfirma eller ej.
- at aktiviteterne på lagerhotellet i C, A Kommune, udgøres af S1 Warehouse Management, der tilbyder og udfører skræddersyede lagerhotelløsninger for kunder inden for f.eks. dagligvarebranchen og byggebranchen, og at der således er tale om et selvstændigt forretningskoncept hos S1 af ikke ubetydeligt omfang, idet årsomsætningen ligger på 50 – 60 mio. kr. og der er en medarbejderstab på 100 – 120 personer.
- at den såkaldte transportregel i kommuneskattelovens § 10, stk. 3, 2. pkt., er en undtagelsesbestemmelse, som bør fortolkes indskrænkende, og at selskabet S1 driver virksomhed i A Kommune af en karakter, der ikke kan rummes inden for denne undtagelsesbestemmelse.
- at et selskab efter A Kommunes opfattelse, godt kan have aktiviteter, der er dækket af definitionen på transportreglen, uden at samtlige aktiviteter i selskabet dermed er omfattet af reglen.
- at selskabsskatten bør fordeles efter hovedreglen.

Bedømmelse af sagen

For at en anden kommune end hjemstedskommunen skal være berettiget til andel af skatten for et selskab, er det efter § 10, stk. 2, i lov om kommunal indkomstskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 725 af 26. juni 2006, en betingelse, at selskabet driver virksomhed i den pågældende anden kommune.

I lovens § 10, stk. 3, 1. pkt., fastlægges det som hovedregel, at virksomhed bl.a. anses for drevet i den eller de kommuner, i hvilke selskabet har selvstændige kontor-, forretnings- eller lagerlokaler med dér beskæftiget personale eller har selvstændige produktions- eller driftsanlæg.

Videre i § 10, stk. 3, 2. pkt., er der imidlertid gjort nogle undtagelser fra hovedreglen, herunder den særlige regel, der er aktuel i nærværende sag. Undtagelsen går på, at

virksomhed ved transport af personer eller gods på land alene anses for drevet i selskabets hjemstedskommune.

Sagen minder om en tidligere sag i Fordelingsnævnet – Fordelingsnævnets afgørelse af 3. maj 1993 vedrørende fordelingen af den kommunale andel af selskabsskatten for selskab 3 (S3) (2. ø. 1992/1425-4), hvor Fordelingsnævnet lagde til grund, at en virksomhed falder ind under transportreglen, hvis dens aktiviteter i det væsentligste vedrører virksomhed i forbindelse med transport af gods på land.

Det fremgik af nævnets undersøgelser i den pågældende sag, at der ikke i bemærkningerne til lovforslaget fra 1960 var indeholdt noget fortolkningsbidrag til, hvad der nærmere skal forstås ved virksomhed ved transport af personer eller gods på land. Som baggrund for særreglen henvises alene til vanskeligheden ved at anvende hovedreglen på disse erhverv.

I den konkrete sag fandt nævnet, at formålet med transportreglen var, at hjemstedskommunen for en transportvirksomhed normalt skulle være fritaget for at foretage en konkret bedømmelse af virksomhedens aktiviteter i andre kommuner.

På linje hermed ligger Fordelingsnævnets afgørelse af 6. maj 1996 (2. ø. 1995/1425-9), hvor nævnets flertal fandt, at den særlige transportregel tilsigter at bidrage til en forenkling af den kommunale skattedeling.

I overensstemmelse hermed fandt flertallet det rigtigt at anlægge en vid fortolkning af transportreglen, således at denne findes anvendelig, når en virksomhed under en eller anden form i det væsentlige varetager opgaver med transport af gods på land.

Det er Fordelingsnævnets opfattelse, at de to ovennævnte afgørelser fortsat er udtryk for, hvad der er gældende ret, hvorfor nævnet, i den foreliggende sag har lagt til grund, at hjemstedskommunen for en transportvirksomhed bør være fritaget for at foretage en konkret bedømmelse af virksomhedens aktiviteter i andre kommuner.

Fordelingsnævnet anerkender, at et lagerhotel kan være et selvstændigt element og forretningskoncept, som er uafhængig af transportvirksomheden i øvrigt, men afviser at det er tilfældet i nærværende sag. Nævnet har her navnlig lagt vægt på, at lagerhotellet ikke er en selvstændig juridisk enhed og ikke har et selvstændigt cvr.nr. Lagerhotellet i C, A Kommune, er således en del af S1 samlede transport- og logistikvirksomhed, hvis hovedbeskæftigelse er transport af gods på land.

Nævnets afgørelse

Fordelingsnævnet har behandlet klagen på et møde i nævnet den 28. august 2013 og har truffet følgende afgørelse:

Der gives B Kommune medhold i, at A Kommune ikke er berettiget til andel af skatten af S1 idet selskabet ikke i kommuneskattelovens forstand driver virksomhed i A Kommune, jfr. lovens § 10, stk. 2, 3. pkt.

Der er sendt kopi af dette brev til B Kommune

Med venlig hilsen

Erik Toftgaard
Formand

/Pernille Østergård
Sekretær